

<https://www.klimarealistene.com/wp-content/uploads/2019/04/Brev-til-Statsminister-SolbergPrint.pdf>

<https://www.klimarealistene.com/2019/04/05/apent-brev-til-statsminister-erna-solberg/>

**Slik starter et 11-siders brev fra Klimarealistenes Vitenskapelige Råd. Dette er et brev du bør lese. Ingen politikere kan ignorere virkeligheten. Politikken må baseres på våre empiriske kunnskaper om verden omkring oss. Dessverre er det slik at du, andre politikere og mediene, ignorerer den virkeligheten som tegnes av observasjonsfakta og robuste forskningsresultater.** (Foto: Foto: Thomas Haugersveen/Statsministerens kontor)

# Brev till Norges

# Statsminister

Avkortat och översatt av Lars Cornell.

Original finns på

<https://www.klimarealistene.com/wp-content/uploads/2019/04/Brev-til-Statsminister-SolbergPrint.pdf>

Ett likartat brev borde skickas till Sveriges Statsminister.

Brevet refererar till IPCC men talar inte om vad det står i AR5. Jag har därför gjort ett personligt tillägg om det allra sist.

- - -

Oslo, 2. april 2019

**Kjære statsminister Erna Solberg**

**KLIMASAKEN HAR TO SIDER**

För klimat och den globala uppvärmningen saknar media viljan till djupgående journalistik. De är beroende av en liten grupp av så kallade klimatexperter, som lämnar läsarna och tittarna med intrycket att de talar för hela forskningsvärldens räkning. Det finns ett antal exempel på att extrema klimataktivister står inför media, eller att journalister använder media

som en plattform för kampanjournalistik och aktivism. Under de senaste 30 åren har medieexponering nästan uteslutande hänförs till dem som stöder påståenden från FN:s mellanstatliga panel för klimatförändringar (IPCC).

**Vi står mitt i en intensiv klimatdebatt, som behöver en genomgripande översyn och åsikter från mer än en sida.**

Medier och politiker hävdar att konsekvenserna för världen är katastrofala, om de inte ingriper. Många uppfattar IPCC som ett orakel, men klimatpanelen är en politisk organisation utsedd av politiker och med mandat att ge politiker råd om "klimatåtgärder" i samband med koldioxidutsläpp. Ett system har upprättats där IPCC reviderar sig självt och där politiker utövar kontroll över de vetenskapliga undersökningar som ska utgöra grunden och samtidigt ge alibi för politiska beslut. De dikterar slutsatserna i sammanfattningen för beslutsfattare, SPM , som är skraddarsydda för politiker och media. Den grupp av forskare som dominerar IPCC-processen fungerar mer som politiker än som forskare, och är väl medvetna om att det finns problem med deras data och slutsatser. Det berättade Christopher Landsea i ett öppet brev, då han avgick från sin ledarposition i IPCC, i protest mot IPCC:s prefabricerade agendor.

Således blandas politik, vetenskap och särintressen till en farlig cocktail, vilket har lett till en stark åsikts- och självcensur. Nedan följer några exempel på faktiska observationer och robusta forskningsresultat som är obehagliga för IPCC och som politiker och allmänhet därför inte får kännedom om.

[Jag hoppar nu över ett stort avsnitt i brevet om tekniska förhållanden.]

## **Symbolpolitik**

Den politiska uppföljningen av klimatförändringen innebär för Norge att alla sektorer ska minska sina utsläpp. Jordbruket kommer inte längre att behöva öppna nya odlingar. Gaser från idisslare kommer att minska både på framsidan och baksidan, vi kommer att få elektriska färjor och kanske flyg, folk i städerna cyklar, olja som bränsle förbjuds, folk kommer att resa kollektivt istället för i privat bil, samhället måste elektrifieras, vi ska bygga vindkraftverk och använda biobränslen, och så vidare.

Politiker och intresseorganisationer beräknar alltid sparade koldioxidutsläpp relaterade till de enskilda åtgärder, ofta i hundratusentals ton, kanske miljoner. Det låter imponerande, men ingen utför någonsin det avgörande [klimatekonomiska] testet: för att få de

reducerade siffrorna till en klimatmodell. Om Norge hade byggt fullskalig anläggning i Mongstad skulle den ha fångat cirka 1 miljon ton koldioxid per år [kostnad ca 10 miljarder skr årligen, min kommentar]. Om vi introducerar denna mängd gas i en standard klimatmodell som IPCC använder, till exempel MAGICC, och tänker oss att vi från 2016 till 2100 minskar utsläppen med exakt denna mängd, så medför det en minskad temperaturökning på 0.0000264 °C. Med andra ord skjuter vi upp temperaturhöjningen under 86 år med 5 timmar.

Ingen berättar att våra klimatåtgärder är rent symboliska och har ingen effekt alls på klotets klimat. Befolkningen tror att vår klimatpolitik gör skillnad, men i verkligheten kostar den bara miljarder, som försvinner ut ur ett öppet grönt fönster.

## **Smälter isen i Arktis i galoppande takt?**

Om man ska tro på klimatmodellerna kommer isen i Arktis att vara borta inom en snar framtid och det framhålls ofta i media att det är en följd av uppvärmning som människan förorsakat. Men kommer det verkligen att gå så?

På 1920-talet och 1930-talet, då det också var varmt, upplevdes också massiv issmältning i Arktis. Men den återfick sin utbredning under de följande årtiondena fram till 1979, varefter det

började minska igen. Isen i Arktis har inte minskat betydligt de senaste åren - och absolut inte i galopperande takt - som påstods.

Öppet vatten på sommaren har en positiv effekt på hela livsmedelskedjan i det annars näringsrika Arktiska havet. När havsströmmarna tillför näringsämnen från Beringshav och Atlanten bidrar de till att öka fotosyntesen. Då ökar mängderna av plankton och därmed polar torsk, som är viktig mat för sälar som isbjörnen huvudsakligen lever av.

## **Framtidens klimat?**

Eftersom mängden solstrålning och förändringar i molntäcket hittills varit de främsta drivkrafterna bakom klimatförändringen är det troligt att det också kommer att gälla framtiden.

IPCC-modellerna ritar en dyster bild av framtida globala temperaturer. Men som vi har sett kan man inte ha förtroende för IPCC-klimatmodellernas förutsägelser om det framtida klimatet.

De klimatmodeller som bygger på analyser av naturliga fluktuationer i tid tycks vara användbara för prognoser. De förutsäger en liten minskning av den globala temperaturen efter 2030 och fram till 2050. Då kommer temperaturen att stiga under de följande 30 åren

för att stabiliseras mot 2100 vid en nivå runt 0,1 °C över dagens globala temperatur (J.-E. Solheim, Naturen styrer klima, figur 2.2, 2017).

Ett tredje scenario är relaterat till solaktiviteten. Den föregående solcykeln (nr 23), som slutade i december 2008, har varit utomordentligt lång; 12,6 år - det är den längsta sedan den lilla istiden, som slutade för över 100 år sedan. Forskarna ser den långa solcykeln som ett tecken på att solen har blivit mycket svagare. Vi måste gå tillbaka till 1850 för att hitta en solcykel med samma antal dagar utan solstrålar. Solens beteende är därför ovanligt just nu. Solaktiviteten faller snabbare än den har gjort någon gång sedan The Little Ice Age. Som förväntat kulminerade den nuvarande solcykeln år 2013 med ett minimalt maximum som var betydligt mindre än det föregående i mars 2000. Man kan därför frukta att solen är på väg in i ett mycket djupt minimum - motsvarande Maunder Minimum i perioden 1645-1715, eller den så kallade Dalton Minimum 1790-1820 under Little Ice Age. En 210-årig cykel är välkänd inom solaktiviteten. Det syns i dataserien från GISP2 iskärnorna från inlandsisen på Grönland.

Minskad solaktivitet och en längre solcykel varslar om ett kallare klimat om några år - och möjligen är vi också på väg mot en ny liten istid, anser vissa forskare. Den kan komma redan i mitten av detta århundrade. Övergår den

nuvarande värmeperioden i en kallare period, och i värsta fall en ny liten istid, kommer det att få allvarliga följder för samhället, jordbruket, fisket och inte minst för energiförbrukningen. Men som IPCC själv konkluderar i klimatpanelens rapport 2001, "I klimatforskning och datormodellering måste man inse att klimatsystemet är ett kopplat icke-linjärt kaotiskt system och att det därför inte går att uttala sig om framtida klimat".

[Sedan kommer ett kapitel om extremväder som jag här hoppar över]

## **Att ignorera verkligheten**

Ingen politiker kan ignorera verkligheten. Policyn måste baseras på vår empiriska kunskap om världen runt omkring oss. Tyvärr är det så att du, andra politiker och media, ignorerar verkligheten av observationer och robusta forskningsresultat. Politikens alibi för långtgående och kostsamma klimatbeslut, är IPCC:s "vetenskapliga" (men politiskt drivna) slutsatser och rekommendationer. IPCC-skandalerna, de många vetenskapliga felen, förfalskningar och bristen på koherens mellan mängden koldioxid och temperatur verkar inte imponera på den politiska eliten. Det når en topp när politiker väljer att följa förutsägelser från otillräckliga klimatmodeller, som i IPCC:s egna expertrapporter kallas "ett kaotiskt icke-linjärt



system som inte är lämpligt för prognoser". Det hjälper inte heller att några av världens ledande experter påpekar att IPCC-materialet endast uppfyller cirka 10 av de 88 faktorer som bör vara uppfyllda för goda prognoser.

### **Förslag:**

## **En offentlig rapport om klimatförändringar och konsekvenserna av en grön omställning**

Många biologer hävdar att ett varmare klimat är ett bättre klimat. För allt liv är kyla den begränsande faktorn, inte värme. Och CO<sub>2</sub> är själva livets gas. Kombinationen av mer CO<sub>2</sub> i atmosfären och ett varmare klimat är positivt för all tillväxt och därmed för allt liv på planeten. Och det är positivt för all matproduktion.

En klimatstudie bör involvera forskare från alla berörda vetenskapsdiscipliner: meteorologi, fysik, kemi, geologi, biologi och jordbruksämnen [även ekonomi och energi är utomordentligt viktigt, min kommentar]. Den måste belysa den vetenskapliga grunden för klimatförändringarna och vilka konsekvenser dessa förändringar innebär för naturen och samhället. Samtidigt är klimathistorien viktig. Forskningsgruppen bör innefatta representanter inom och utanför IPCC-lägret.

Vi föreslår att konsekvenserna som följer ett grönt skifte också undersöks:

- Har norska klimatåtgärder någon betydelse för planetens temperaturutveckling?
- Vad kostar de norska klimatåtgärderna?
- Vilka natur-, miljömässiga och sociala konsekvenser har infasning av vindkraftverk och användningen av biobränslen?
- Vad betyder en utfasning av fossila energikällor för världens fattiga?
- Vad betyder övergången till "grön energi" för industrin och energisäkerhet?
- Är myndigheterna förberedda för ett kallare klimat?

Med vänlig hälsning Klimatrealisternas  
vetenskapliga råd,

(Brevet har 20 undertecknare varav flertalet är professorer)

-----

Följande är mitt tillägg som redogör för vad det står i IPCC AR5 [översatt],

"jordens klimatkänslighet för koldioxid TCR (\*) är 1,0 - 2,5 grader vid fördubbling av koldioxidhalten." Medel 1,7° inkl återkoppling (\*\*).

Om vi tar de två trovärda scenarierna 4.5 och

6.0 så kommer koldioxidhalten att år 2100 vara mellan 530 ppm (RCP4.5) och 670 ppm (RCP6). Låt oss säga 600 ppm som medel. Över 800 ppm går det knappast att nå. Se AR5 Figure 12.44 och

<http://www.tjust.com/2019/klimat/SMHI-CO2-i-atmosfaeren2.jpg>

Sedan är det bara att räkna och om vi tar hänsyn till det logaritmiskt avtagande sambandet blir temperaturuppgången ca 1° från 400 ppm till 600 ppm och 0.7° från 600 ppm till 800 ppm.

Håll med om att det är stor skillnad mellan vetenskap i AR5 som säger 1° och Regeringens rådgivare Johan Rockström som säger 8°.

Andra exempel på namn i samma anda är Anders Wijkman (Romklubben), Johan Kuylenstierna (10°-15° i Arktis), Pär Holmgren (Mp/EU), Erika Bjerström (SVT) och Martin Hultman (8°-10°, Chalmers).

(\*) Det finns även ECS men det ligger tusen år i framtiden och då hinner vi genomlida minst två små istider. Därför uppnås aldrig ECS som endast är intressant för klimatmodellerare.

(\*\*) Nyare forskning av flera oberoende grupper kommer fram till en känslighet mellan 1,2° och 1,4° och det inkluderar återkopplande faktorer.

